

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Anden behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Lempelse af formueskat).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 3/11 88. Første behandling 15/11 88. Betænkning 9/12 88).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lykketoft (S):

Det har været beskæmmende at se dette lovforslag blive fremsat, og det har været endnu mere nedslående at overvære behandlingen af det.

For det første har ministeren spist folketingsudvalget af med nærmest rystende svage og usaglige svar på de spørgsmål, vi har stillet, og for det andet har det borgerlige flertal undervejs fundet sammen om at gøre gaveuddelingen for de få endnu større og gennemføre den i endnu hurtigere tempo.

Det, vi oplever med finanslovaftalen mellem regeringen, CD, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet på dette punkt, er i virkeligheden

et meget afgørende og meget trist brud med en stil og en linje, der ellers har været fremherskende i dansk politik.

Det er ikke særlig længe siden, at asocial fordelingspolitik nok var noget, nogle borgerlige politikere gik ind for, men som de puttede med. Nu er det noget, man kappes om, nu putter man ikke med det længere, og man udnævner hinanden til finanspolitisk ansvarlige, når man kan enes om at gøre medicinen dyrere og bistandshjælpen mindre og så bruge pengene til at lette formueskatten for de få, der er allermost velhavende, og med beløb op til flere hundrede tusinde kroner.

Jeg mener også, at det, at man er gået den vej, er udtryk for, at man på uklog og usympatisk vis har benyttet sig af Socialdemokratiets personlige melding vedrørende finansloven til at lave et snævert og skævt forlig til højre. Jeg mener også, at sidevalget i denne sag, hvor der har foreligget et tilbud fra Socialdemokratiet om et forlig, der løser de reelle problemer omkring formuebeskatningen, er udtryk for, at der generelt er svamp i regeringens moralske grundlag. Man er ikke optaget af at løse landets reelle problemer, man er alene optaget af at overleve på taburetterne og holde sammen internt, og så vil man altså udsætte sig selv for at hoppe rundt fra tue til tue sammen med hr. Glistrup uden løsninger og uden perspektiver. Sandheden er selvfølgelig, at der ikke eksisterer et ligeværdigt valg mellem at søge en løsning med Socialdemokratiet, der kan holde, og at søge en hoppen fra tue til tue med Z'erne. Der eksisterer kun et samarbejde hen over midten også på dette punkt som et reelt svar på den sump af problemer, vi står med.

Set i dette perspektiv vil en vedtagelse af det forslag, vi nu andenbehandler, være et oplæg til en politisk ulvetid, og det er uden tvivl derfor, man kan se så megen glæde i hr. Glistrups ansigt, når han omtaler denne sag. Jeg kan undre mig over, at vi er kommet hertil. Jeg kan undre mig over, hvordan alle de borgerlige partier i den grad er faldet på maven for formueskattemodstandernes argumenter. Der er sat enorme ressourcer ind på at få afskaffet eller afgørende lempet denne skat. Ikke fordi det er det mest saglige sted at starte, men fordi der er mange penge at hente for de få. Det har været en meget veldrevet og godt finansieret kampagne, vi har set om denne sag, og jeg forstår godt, at det har